

З 1980 року по 1989 рік – секретар судового засідання, завідувача канцелярією, консультант Архангельського обласного суду.

У 1990-1991 роках – юрисконсульт Кримського обласного Комітету ЛКСМ України.

З 1991 по 1992 рік – уповноважений по м. Сімферополю, інспектор з кадрів Кримської філії Пенсійного фонду СРСР.

У 1992-1998 роках – заступник начальника відділу надходжень коштів та комерційної діяльності, заступник начальника управління з комерційної діяльності, в.о. начальника управління, начальник Кримського Республіканського управління Пенсійного фонду України.

У травні 1998 року – Міністр економіки Автономної Республіки Крим Міністерства економіки Автономної Республіки Крим.

З липня 1998 року по 2001 рік – Міністр фінансів Автономної Республіки Крим Міністерства фінансів Автономної Республіки Крим.

З 2001 по 2002 рік – начальник Управління Державного казначейства в Автономній Республіці Крим.

У 2003-2006 роках – Голова Наглядової Ради, Голова Товариства ТОВ «Корпорація «Гуматекс».

З 2006 по 2007 рік – народний депутат України Верховної Ради України V скликання, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці.

У 2007 році – народний депутат України Верховної Ради України VI скликання.

З 2007 по 2010 роки – Міністр праці та соціальної політики України Міністерства праці та соціальної політики України.

У 2012-2014 роках – народний депутат України Верховної Ради України VII скликання, голова підкомітету з питань державного соціального страхування, розвитку соціального діалогу та діяльності об'єднань громадян сторін соціального діалогу Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики та праці.

З лютого по грудень 2014 року – Міністр соціальної політики України Міністерства соціальної політики України.

З грудня 2014 року по 15 березня 2018 року – народний депутат України Верховної Ради України VIII скликання, голова Комітету Верховної Ради України з питань соціальної політики, зайнятості та пенсійного забезпечення.

З 16 березня 2018 року Уповноважений Верховної Ради України з прав людини.

Людмила Денісову вирізняє послідовна боротьба за рівні права людей. З початку збройного конфлікту у 2014 році, як Міністр соціальної політики України, Людмила Денісова не допустила порушення прав мешканців окупованих територій Криму та Сходу України на соціальне забезпечення від держави. Ініціювала створення дієвого механізму, який не дав зупинити виплату соціальної допомоги та пенсій, а також сприяв працевлаштуванню та забезпеченню тимчасовим житлом внутрішньо переміщених осіб.

При цьому змогла залучити міжнародні інституції до надання допомоги внутрішньо переміщеним особам та створення умов для їх реінтеграції у суспільство за новим місцем проживання.

Велику увагу у своїй професійній діяльності Людмила Денісова приділяє захисту прав та надання гарантій військовослужбовцям, поліцейським, які наразі захищають державу на Сході України, військовополоненим. Залучає міжнародну спільноту до спонукання держави-агресора в дотриманні прав осіб, які позбавлені особистої